

Stari tekstovi: Budistički i hindu tekstovi potvrđuju njegova putovanja toj oblasti.

Svjedočenje hindu i budističkih tekstova

Prvog stoljeća A.D. sjeverna Indija je bila prostrani centar ne samo hinduizma, nego također budizma. Isarelski narodi o čijim se potrebama Isus brinuo u ovim oblastima u manjini su prakticirali jevreizam, ali je vjerovatno da su mnogi prisvojili domaće vjere hinduizma kao i budizma.

Iz nekih od ovih tekstova moguće je pratiti Isusove tragove u ovim zemljama.

Stare knjige hindusa su nazvane Puranas. Jedna knjiga, Bhavishya Maha Purana (napisana na sanskrit jeziku) sadrži iznošenje o kralju Indije, Salivahana koji je sreo 'Isa-Mesija' (Isusa Mesiju) – religioznu osobu svjetle puti koji je bio stranac.

Budistički tekstovi sadrže pretskazanje o budućem Budi, bodhisattva, po imenu 'Bagwa Metteyya' što je fraza na pali jeziku koja doslovno znači 'svijetle puti', ili 'bijeli putnik'. Po nauci o postanku riječi utvrđena je sličnost riječi 'Metteyya' sa riječi 'Mesija' i da je jedno značenje riječi 'Mesija' putnik.

Kako se sunce kršćanstva uzdiglo u Indiji sa Isusovim ličnim dolaskom u ovu oblast, mnoga učenja Isusa postala su protkana učenjima Gautama Bude. Čak su određene parabole zabilježene u Novom Zavjetu bile pripisane Budi, kao što je parabola o sijaču koja se nalazi u budističkim tekstovima.

Bilo je predlagano da je riječ Juz Asaf - ime osobe pokopane u Kašmiru - izvedena od Buda Asaf, jer bi Isus bio uključen u budistički skup svetaca. Ovaj termin bi prema tome označavao Budu koji je skupio ljude, ili okupio gomilu istinske vjere